

ТОЗГИР ЖОЛДУЗИ

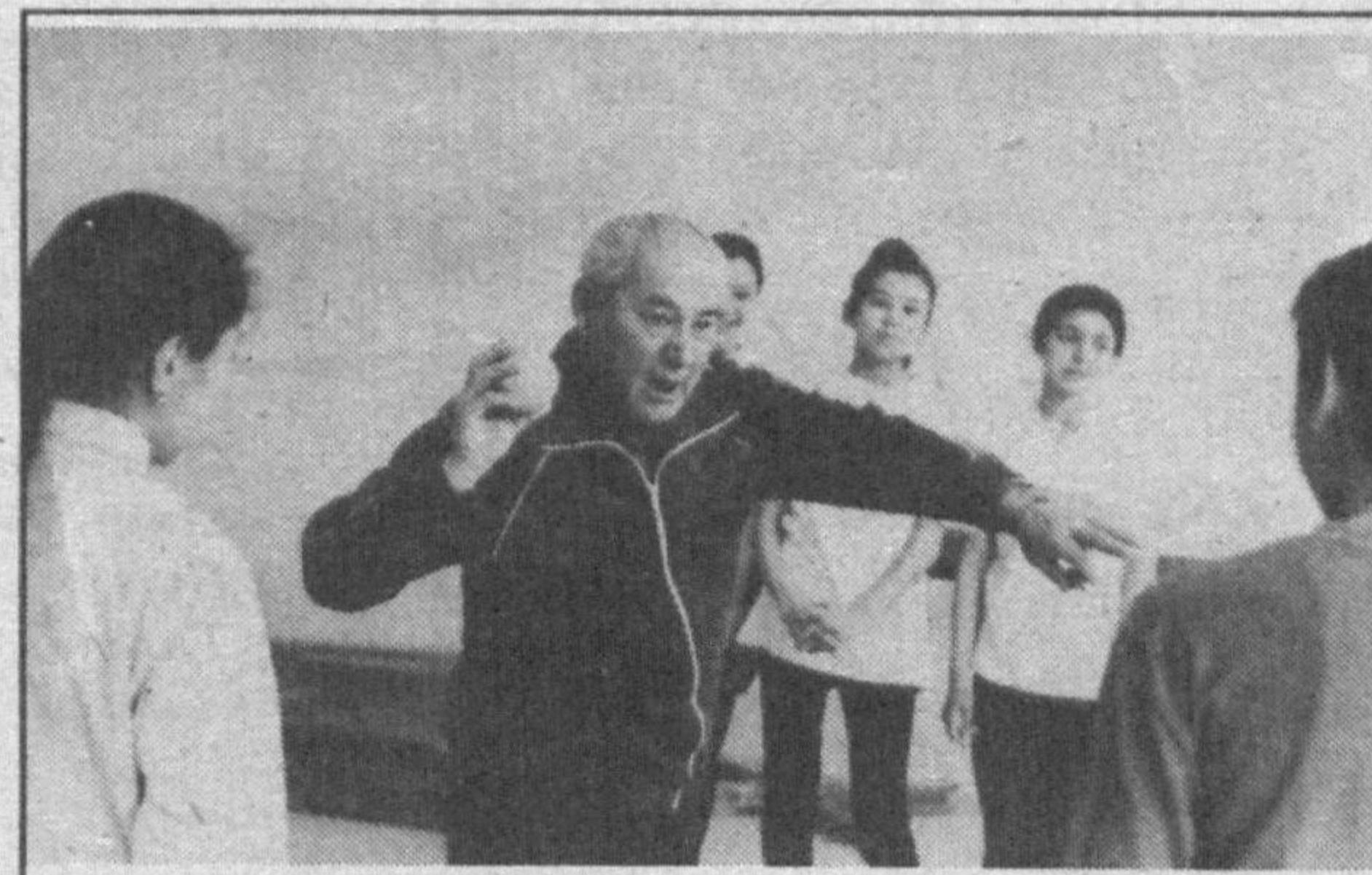
Ўзбекистон болалари ва ўсмириларининг газетаси

Соф юрак-тоғ юрак

ГАП ФУТБОЛДА, ЭММАС

Бир тасавур қилинг-а: дарслар тугаб, қунғироқ чалинди. Ўқувчилар апил-тапил китоб-дафтарларини йигиштириб, уйларига ошиқишиади. Бу ҳар биримиз учун таниш манзара. Лекин шахримиздаги F.Фулом номли 169-мактабга йўлингиз тушса, бошқачарок холатта дуч келасиз. Юқори синф ўқувчилари ҳам, қуйи синф кичконтойлари ҳам дарслар тугаган ҳамон спорт зали, футбол майдончаси томон ошиқишиади, узлари севган спорт тўғаракларида шугулланишиади. Шароитлари ҳам ҳавас қиласи даражада. Бу эса уз-узидан булганий йўқ. Мактабнинг жисмоний тарбия ўқитувчиси, ҳалқ маорифи аълочиси, спорт устаси Гигант ака Гиёсовнинг саъй-харакатлари туфайли шундай имкониятлар яратилди. Тан олиш керак, 1990 йилга қадар спорт ишлари яхши йўлга қўйилмаган, спорт зали, майдончалари бир холатта келиб қолган, анжомлар ҳам йўқ ҳисоби эди. Мактабга Козим ака Аъзамов раҳбар булиб келгач, спорт соҳасида ижобий узаришлар бўла бошлади. Гигант ака Гиёсов билан ҳамкорликда спортни жонлаштиришга астойдил бел боғладилар. Шайхонтохур тумани ҳалқ таълимни бўлими томонидан маълум миқдорда маблағ ажратилди. «Орзу» тери-атторлик буюмлари фабрикаси маъмуряти ҳам имкон қадар кўмаклаштилар. Етмаганини узлари тўлдиришиди. Натижада спорт қайта таъмирланди. 400 уринга мулжалланган футбол майдонига эга булган каттагина спорт комплекси барпо этилди. Ҳозирда шахмат-шашка, волейбол, баскетбол, тенис, бадий гимнастика, футбол, таэквандо, сенгил атлетика каби кўплаб спорт тўғараклари мунтазам ишлаб турибди. Юз бор эшитгандан, бир бор курган афзал, деганларидек, мактаб спорт комплекси томон йўналдик. Зал болаларнинг шовқи-суронлари билан тўлиб-тошган. Одатда жисмоний тарбия дарсларида футбол, баскетбол, қўл тупи каби ўйинлар уйнашларига кунишиб қолганмиз. Бу мактаб ўқувчилари эса мана шу ўйинлар қаторида ҳозирда унут бўлиб кетган миллий ўйинларимизни ҳам мароқ билан ўйнашпар экан.

- Фарзандларимизнинг соглом ва баркамол булиб улгайшларида спортнинг аҳамияти катта, - дейди А. Авлоний номидаги малака ошириши олийгоҳи жисмоний тарбия ва чақириқча бўлган ёшлиарни тайёрлаш кафедраси мудири, доцент Талъат ака Усмонхў-

жас. - Ибн Сино, А. Навоий, Фирдавсий каби буюк алломаларимиз ҳам уз даврида болаларнинг узлари яшаб турган мухитни яхши билишларида ўйинларнинг аҳамияти катта эканлигини таъкидлаб утишган. Болалар ҳеч қандай фаолиятда ўйиндагидек тириш-қоқлик, эпчиллик ва чақонлик билан харакат қилишмайди. Ўйин пайтида улар узларини жуда эркин хис қиласидилар. Айниқса ўйинлар оддий, мазмунли бой бўлса. Менинг фикримча миллий ўйинларимиз айнан ана шундай ўйинлардандир. Шахримиздаги 276-, 119-, 169-мактабларда болаларга миллий ўйинларимиз ҳақида тушунчалар берниб боришига интиламан. Болаларимиз ҳам «Бўрон», «Олиб қочар», «Чавандоз», «Қирқ тош», «Чўнка шувоқ», «Елка кураш», «Кичик улоқ», «Чупон», «Кулоқ чўзма», «Подаци», «Ким чақон» каби жуда куплаб миллий ўйинларимизни қизиқиш билан ўрганиб, мароқ билан ўйнамоқдалар.

1993-94 йилларда республиканинг барча вилоятларида, Тошкент шаҳрининг ҳамма туманларида 12 турдаги миллий ўйинлар бўйича шаҳар биринчилиги утказилди. Мусобақаларда М. Улугбек туманидаги 99-мактаб ўқувчилари голибиликни қўлга киритишиди. Ҳамда республикада биринчи бор Фориш туманида утказилган миллий ўйинлар Олимпиадасида иштирок этиб қайтишиди.

- Болаларимизнинг спортта қизиқишилари зур! - дей сүхбатимизга қушилди Гигант ака. - Угил болалардан: «спортнинг қайси турини ёқтирасан?» деб сурасангиз, албатта, «футболни» дей жавоб қайтаришлари тайин. Спорtnинг бу турини севмайдиганлар жуда кам. Шунинг учун ҳам 6-, 7-, 8- ҳамда 9-синф ўқувчиларидан максус футбол синflари ташкил қилдик.

Мени анчадан буён бир муаммо ўйлантириб юради. Эътибор берсангиз спорт ўйинларига, хусусан футбол мусобақаларига хакамлик қўйувчилар орасида миллий кадрларимиз йўқ ҳисоби. Нима, хакамлик қилиб, ўйинни одилона баҳолаш бизнинг қўлумиздан келмайдими? Албатта келади! Фақат бундай мутахассисларни ўқитишишимиз, тарбиялашмиз даркор. Шу мақсадда жисмоний тарбия олийгоҳи, Маориф вазирлиги, шаҳар ҳамда туман ҳалқ таълимни бўлимлари билан келишган ҳолда 3 йилга мулжалланган шартнома тузиб, максус хакамлар синfi ташкил қилдик. Бу синfга футбол синfiда таҳсил олаётган ўқувчиларни танлов асосида қабул қилганимиз. 9-10-11-синf ўқувчилари максус синfi тугатга, III-II-I-тоифали хакамлар булиб стипендилар. Уларга футбол федерациясидан республика миқёсидаги хакам Ахбор Имомхўжаев, хакамлар президенти Аҳмаджон Ризаметов, республика миқёсидаги хакам, 276-мактаб директори Носиржон Раҳмонов ҳамда Ботир Ибрагимовлар устозлик қилиб келмоқдалар. Шу уринда асосли бир савол туғилади: Бу синfi тамомлаган ўқувчиларга келгусида қандай имтиёзлар яратилади? Насиб бўлса, 3 йилдан сўнг бу болаларимиз ҳам футбол мураббийси, ҳам хакамлар булиб стишишади. Уларга урта мактабларда жисмоний тарбия фанидан дарс берини

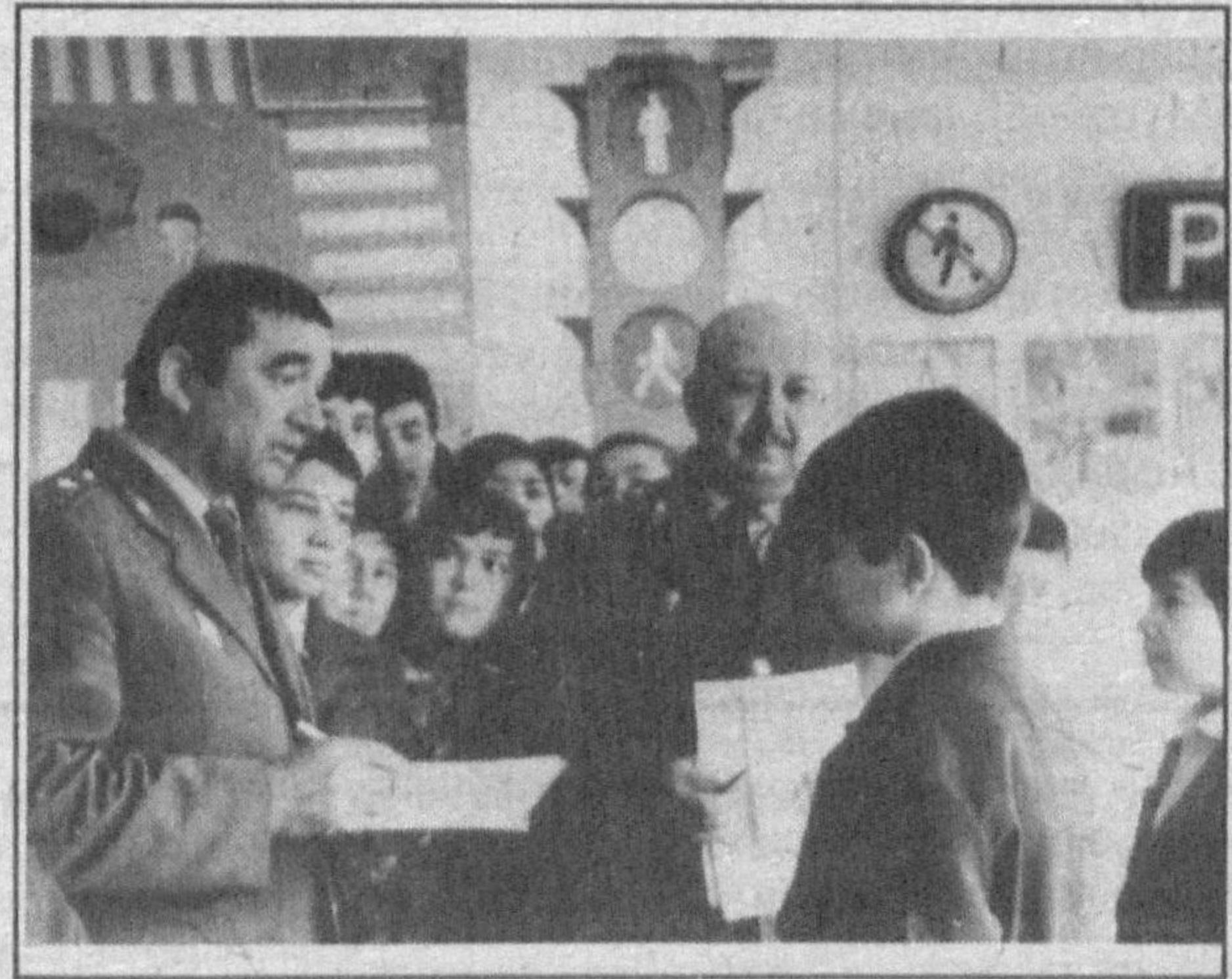
хуқуқи ҳам берилади. Ҳамда жисмоний тарбия олийгоҳига конкурсиз қабул қилиниш имтиёзига ҳам эга бўладилар.

«Спорт билан астойдил шугулланаётган умидли єшларимиздан келгусида республикамиз шарафини химоя қўйувчи мохир футболчилар, тажрибали ҳакамлар етишиб чиқишиса, нур устига нур. Балки бошқа соҳалардан кетишар. Лекин гап футболда эмас. Биз учун асосийси, уларнинг соглом ва бақувват булиб улгайшларидир. Колаверса, спорт билан шугулланаётган ўқувчиларимизнинг ўзлаштиришлари ҳам яхшиланяпти. Энг муҳими, уларнинг майда безорилик, тартиббузарликлар қилишга бекорчиликдан зерикиб, кўча чантитиб юришга фурсатлари йўқ».

Мактаб директори Козим ака Аъзамовнинг фикри ана шундай. Қўшимча қилишнинг хожати ҳам йўқ. Биргина истагимиз бор холос: Ана шундай фидойи, захматкаш мураббийларимиз сафлари янада кенгайверсин!

Феруза ЖАЛИЛОВА.

Суратларда: Бу мактабда бирор бир тадбир утказилмайдиган кунлар жуда кам булади. Куни-кеча мактабнинг мусиқа ўқитувчиси Каримжон ака Раҳмонов ҳамда доира тўғараги раҳбари Фахриддин ака

Тожибоевлар ташаббуси билан тайёрланган «Санъат байрами» курик-танловида санъатга ихлосманд ўқувчилар иштирок этишган бўлса, бутун эса «Светофор» мусобақасида йўл ҳаракати назоратчиларининг ёш дустлари ўзаро беллаштилар.

- Эътибор беринглар а, - дейди болаларга Тошкент шаҳар давлат Автомобил назорати бошқармаси тарғибот-ташвиқот бўлими нозири, милиция майори Одимжон ака Умаралиев, - болалар билан боғлиқ булган йўл-транспорт ходисаси шаҳар бўйича 1990 йилда 60,3 фоиз бўлган бўлса, 1994 йилда уларнинг сони, 66,9 фоизга ортган. Хусусан, Шайхонтохур туманида 20,7 фоизга кўпайган. Бундай баҳтсиз ходисаларнинг олдини олиш, болалар орасида тушунтириш ишларини жонлантириш мақсадида февраль ойидан бошлаб «Диккат пиёда» тадбирини утказяпмиз...

Юнусобод тумани тарғибот ва ташвиқот бўлими нозири, милиция капитани Хусниддин ака Гиёсов ҳам болаларнинг катта дўстига айланиб қолган. Болалар билан факультатив машгулотлар олиб бора дилар, йўл ҳаракатига оид дарсларнинг мунтазам утказилишини назорат қилиб турадилар. Уқувчилар ҳам бундай машгулотларда зўр қизиқиш билан иштирок этадилар. Йўл ҳаракати қоидаларига оид расмлар конкурслари, КВН мусобақалари уюштирилар. Бу ишларда Хусниддин ака уларнинг энг яқин масалаҳаттўйидир.

Р.АЛЬБЕКОВ туширган суратлар.

ГУП УЗИШДАН ОЛДИН ГУЛЗОР ЯРАТАДИЛАР

— Тошбўри Раҳимович! Комил инсон борки ўз боласига, қолаверса давлатнинг, халқнинг улуг келажаги бўлмиш фарзандига қайғурмаслиги мумкин эмас. Зоро ҳар бир инсон муқаддас болалик фаслидан бошланади. Мустақилликка эришган ва бир оз бозор иқтисоди қийинчиликларини бошидан кечираётган кунларда болаларимизга эътибор қандай бўлаёттир?

— Ҳаёлимда тарихимиз билан боғлиқ кўп нодир манзараларни намоён қилдингиз. Ҳаёлан беш-олти аср орқага қайтгандай бўлдим. Бундан 660 йил муқаддам Шахрисабз кўчаларида пешонаси кенг, кўзлари чакноқ бир бола ўзига ўхшаш ўртоқларини атрофига тўплаб, кўмондон каби уларга турли топшириклар бермоқда. Бу — улуг жаҳонгир Темур бобомизнинг болалиги эди. Ёки Ҳирот кўчаларида паст бўйли, пешонаси кенг кўзлари катта ва ўйчан бошқа бир бола ўртоқларига кўшилмай бир четда ҳаёлга чўмид турибди. Балки у яратажак улуг шеърият ҳақида бош қотираётгандир. Дунё фани, адабиёти, санъатига Темурдай, Алишердай, Улугбекдай, Ҳисрав Дехлавийдай, Бедилдай, Бобурдай, Берунийдай, Синодай, Ал-Хоразмийдай, Ал-Фарғоний, Жалолиддин Мангубердида зотларни берган Туркистон илм-фани беш аср илгари юксакка кўтариб қўйган бу заминда яна ўшандай зотлар туғилмайди деб ким кафолат бера олади? Ҳеч ким. Даҳоларга, улуг шоирларга бутун инсоният бирдай қайғурмоги зарур ва шарт. Шу ўринда улуг бир жараённи эътироф этмасликнинг иложи йўқ. Президентимиз Ислом Каримов ҳам биринчи бўлиб болаларга қайғурдилар ва «Соғломавлодучун медалини таъсис этдилар.

— Албатта. Бу улуг неъматнинг шарофатини айтиб адо қилиб бўлмайди. Мустақиллик миллатимиз учун, қолаверса унинг фарзандлари, фани, адабиёти, санъати учун ҳам улуг хурлиқ келтириди. Назаримда инсоният тарихидаги жараёнлар ҳам гўё тўлқинларга ўхшаб, кўтарилиб, тушиб турганга ўхшайди. Бу кўтарилиши гарбда «Ўйғониш даври» деб атайдилар. Бу жараён бизда Беруний, Ал-Хоразмий, Сино давларига, яъни IX-X асрларга тўгри келади ва бу Ўйғониш қарийб XVII асрларгача давом этди... Насиб этса ўша улуг кўтарилиш — Ўйғониш даврига илк қадамларимизни қўя бошладик.

— Инсон беҳад ҳаяжонланадиган манзара... Илоё орзу ниятларимиз тезроқ ушалсин. Тупргимизда сиз тилга олган улуг зотлар туғилсин. Шу ўринда яна бир тарихий ҳақиқатни тилга олиб утишин истардим. «Хоразмшоҳлар тарихи» деган китобда улуг Озарбайжон олими Зиё Буниётвонинг маълумот беришларича XI асрда, яъни Хоразмшоҳлар даври гуллаган паллада бу ерда ақл бовар қилмайдиган даражада катта кутубхона ташкил этилган ва бир неча миллион нусхада айтиқа китоблар жамланган. Бу китоблар дунёнинг турли ерларидан олиб келинган. Жумладан, ўша кезлар Хоразмга минглаб донишмандлар, алломалар йигилган ва ижод қилганлар. Фан, адабиёт, санъат улуг тараққиёт даражасига кўтарилиган. Хоразм шоҳлари ҳақида юзлаб китоблар битилган. Шу олимнинг эътироф этишича, Хоразмда ўша кезлар минглаб масжид ва мадрасалар бўлганжум, халқнинг болалари ўқиши учун кенг имкониятлар яратилган. Етмиш ийлиллик қарамлик даврида эса бу тарихий ҳақиқат мутглоқ бузиб кўрсатилди. Ёки темурийлар даври ҳақида Ҳиндистонда Амир Темурнинг чеварларидан улуг Бобурнинг чевараси Акбаршоҳнинг ўғли Жаҳонгир томонидан 200 жилдлик асар яратилишини эслайлик... Ҳозирча биз бу улуг битиклардан нисбатан бехабармиз. Бу улуг битикларни ўқиши ва ўрганиш имкониятига мустақиллик шарофати билангира эришидик. Демоқчиманки, улуг боболаримизнинг юзага чиқишига ўша билим манбаларининг етарли даражада бўлганидир. 70 ийлиллик қатагон даврида шундай улуг манбалар мавжудими? Улуг истеъодлар етишиб чиқиши учун тўла имкониятлар бормиди? Қоғозларда, рақамларда керагидан ортиқ бор эди. Бутун кўлланмалар Москвадан юбориларди. Истасак-истамасак мана шу кўрсатмаларга асосланиб болаларимизни ўқитишига мажбур эдик. Мактабга боргандан то уйларига қайтгунча «Улуг Ленин бобомиз» деган каломни тақрорлаш билан банд бўлардилар. Ёш гўдаклар миясини кераксиз фалсафалар билан тўлдириб ташлашарди. Олийгоҳлардаги манзара ҳам шундай эди. Талабалар ўз мутахассисликларини муқаммал ўрганиш ўрнига турли кераксиз фалсафалар билан шугулланадилар. Натижада талабалар саводсиз бўлиб чиқардилар. Бу гапларни айтишдан мақсад

— бугундан эътиборан ҳаммамиз бир ёқадан бош чиқариб болаларимизнинг саводини чиқариш имкониятини яратишимиз керак. Бунга илк қадамлар кўйилаёттир, десам янгишмайман. Ҳар бир ширкат ва жамоа хўжаликларида иқтидорли болалар учун янги мактаб бинолари курилиши ва иқтидорли болаларни танлаб ўша мактабларга жалб қилиш, уларга ҳолоҳида маблаг ажратиб моддий ёрдам беришлари, ҳукumatimizning улуг ишларидан бирдир. Бундан ташқари мактабларда илгаригидай

— Демак, мактабларда олимлар, шоир, ёзувчилар ёши улуг кишилар билан учрашувлар ўтказиш ва уларнинг ҳаётлари, ибратли ишлари билан ўкувчиларни таништириб бориш улуг ишларга руҳлантириш фойдадан ҳоли эмас экан.

— Албатта. Болалигимизда бирор улуг кишиларни кўрсан, сұхбатларини эшитсан ё радиодан чиқишиларни тингласак, ўша таасуротлардан узок вақт чиқолмай юардик. Қалбимизда ўшалардай одам бўлиб етишиш орзуси яшнаб кетарди. Ҳудди

шу сингари болаларимизнинг ҳамуминсоний, яъни ота-оналарига хос туйгу билан яшамоқларига эришмогимиз зарур. Гарчи ҳар бир ота-онанинг ўз фарзандига қайгуришидан умуминсоний ҳис келиб чиқсада, барибир бир юрт, бир элнинг ота оналари шу юрт, шу эл болаларига бирдай улуг туйгу билан қарамоги шарт. Шундагина биз болаларимизга бир-

дай қайғурган бўламиз. Бугунги кунда катта шаҳарлар, маҳсус санъат мактаблари, колледжлари ташкил этилгани ҳам мустақиллик шарофатидир.

— Нуробод туманида қанча мактаб мавжуд? — 72 та мактаб бор. Уларда 3200 бора ўқийди. Ўкувчиларга 2 мингта муаллим устозлик қиласи. Кейинги иккى йил ичida 6 та мактаб биноси қуриб битказилди. Илгариги сайловда мени Ўзбекистон ҳалқ ноиблигига сайлашган эди. 1994 йил депутатлик кафолатим тугади. Демак, энди мен депутат сифатидә эмас, ҳукumatimiz ишониб топшириб қўйган туман раҳбари сифатида, қолаверса, ёши бир ерга бориб қолган ота сифатида фарзандларимизга қайғурмаслигининг асло иложи йўқ. Ҳар қандай раҳбарнинг фикри-зикри, ўй-хәёли биринчи галда болаларда бўлиши, уларнинг моддий ва маънавий эҳтиёжларини қондириш бўлиши керак. Юмушдан қайтиб, танҳо ўтирган кезларинг ҳаёлингдан шу болалар ўтади. Бозор иқтисодига ўтаетган бир паллада мактабларда ҳам озгина тақчиллик сезила бошлади. Мана шу тақчилликни бартарап қилиш учун қандай режалар тузиш керак? Боз устига «маош етарли эмас» деб, баъзи бир муаллимлар ўзларини тижорат ишларига уриб мактабдан кетиб қолаёттир. Ўз касбини жондан севган, ардоқлаган кишилар оғир дамларда бундай йўл тутмайдилар. Ҳозир мактабларга давлат томонидан алоҳида ерлар ажратиб берилган ва берилаёттир. Мактаб маъмурияти ўкувчилар ёрдамида шу ерларга зарур нарсаларни экадилар. Даромадини ўз юмушларига ишлатадилар. Бу ишлар давлат томонидан, назорат қилиб турилади. Ҳозир ҳам мактаблар, ўкувчи ва ўқитувчилар, яъни мактаб биноларини куриш ишлари диккат марказимизда турибди. Ширкат ва жамоа хўжаликлари ҳам кўлларидан келган ёрдамларини аямай мактабларга кумлашишгаётти. Яқинда ажойиб шоиримиз Абдулла Орипов: «Амир Темур бобомиз тарихи бузид кўрсатилганчалик ёмон одам бўлганда дунёга Улугбекдай, Бобурдай, Бойсунқур Мирзодай, Зебуннодай улуг зотларни бермас эди. Мана шу улуг зотлар Темур бобомизнинг нечоғлик олийжаноб ва даҳо иқтидор эгаси эканлигидан далолат беради» деб айтдилар. Чиндан ҳам шундай. Бу юртнинг ҳар бир кишиси иқтидорли... демак олийжаноб. Биз мана шу анъаналаримиз ортидан толмай бориши миз керак.

— Ўз ҳақингизда...

— 1969 йили Самарқанд қишлоқ хўжалиги олийгоҳини битирганин. Турли лавозимларда ишладим. Иккى ўғлим, иккى қизим бор. Ҳаммаси олий маълумотли. Мен болаларимнинг келажаги билан доим қизиқиб келаман.

Тарбия борасида ҳеч қачон меҳнатимни аямайман. Бугун улар менга фарзанд. Эртага эса олийгоҳларни битириб, хизматига киргандаридан кейин ҳалқ хизматкорига айланади. Ҳалқи, юрти учун хизматга киришади. Демак, мен аввало ҳалқ учун қайғурган бўлиб чиқаман.

— Болалар рўзномаси «Тонг ўлдузи»ни ўқиб турадисизми?

— Албатта! «Ленин учқуни номи билан чиқарди. Уни ўқиб эсимни танигандар, рости... рўзнома тоборо қизиқарли бўлиб бораёттир. Тарихимиз, адабиётимиз, санъатимизга оид теран мақолалар мени ҳаяжонлантиради. Ҳар сонда шундай материяллар беришини кандо қилмаслик керак. Бола хотирираси тошга битилгандек, мустаҳкамдир. Хотирордорлик учун, маънавиятимизни бойитиш учун «Тонг ўлдузи» порлайверади, - деб умид қиласаман.

Сұхбатдош:
Дилфуз БЕКОВА

Самарқанд вилояти, Нуробод тумани ҳокими

БОЛАЛАРГА ҚАЙҒУРМОҚ — ЎЗЛИККА ҚАЙҒУРМОҚДИР

эътироф этса арзигулик яна бир улуг ишни тилга олишни истардим. Илгарилари парталарга истаса-истамаса бир қиз ва бир ўғил бола ўтказиларди. Натижада ўғил бола билан қиз бола орасида отабоболаримиз томонидан сақланиб келинган ифрат пардаси кўтарилиб кетарди. Бу ҳол эса болаларимиз улғайғандан кейин ҳам турмушларига салбий таъсир кўрсатар эди. Истаймизми-йўқми барип-барип, шарқона удумга кўра қиз бола билан ўғил бола орасида иккى томонни абдий ҳурмат-эҳтиромда сақлайдиган гўзаллик сақланиши керак. Инсон қалбидан шарм ҳаёти түйгуси кўтарилилар экан, инсон учун гўзаллик тушунчаси жўнлашади ва ўз қадрини йўкотади. Бу ҳол эса оила бузилишилар ўз-ўзидан камаяди. Бу каби тарбияларни аввало хонадонимиздан бошлишимиз зарур бўлади. Болаларимизнинг саводларини чиқаришнинг омиллари нимада? Нима учун кейинги пайтларда болалар ўйинқароқ бўлиб ўсаёттир? Ўқишига майиллик камаяёттир? Бу масала ҳам яна бориб тарбияга тақалади. Маълумки, болалар таъсирчан, атрофидаги кечимиш воқеаларга тез кўникувчан, тақлидчи бўладилар. Японлар дунёдаги энг хушмуомала ҳалқ саналади. Бирорларни ҳафа килиб қўйиш энг оғир гуноҳи азим саналади. Бордию, билмай гуноҳ қилиб кўйса ўзгларнинг кечиришидан ҳам кўра ўз ўзларини кечиролмай ийлаб азоб чекиб юрар эканлар. Японияда болалар орасида жиноятлар бирор вақт хисобга олинмайди дейишиди. Бунинг замини эса табиики тарбияга, билимларнинг етуклигига бориб тақалади. Ўғирлик нималигини билмаган, уруш давригача дўконлари кўлфланмаган, ердан бирор нарса топиб олса, масжидларга олиб бориб берадиган ҳалқ фарзандларининг байзиси нима учун турли жиноятларга қўл урди? Бунинг негизи қарамликка бориб тақалса, иккинчи томондан болаларимизни талаб этилганча гўзаллик түйгуси билан тарбияланмаганилиги сабабдир. Биринчи галда болаларимизнинг ҳис — туйгуларини тарбиялашимиш зарур. Бунинг учун эса китоб ўқиши, китобхонлар масаласини кенг ўйишимиз керак. Болаларимиз китобни қанчалик кўп ўқиши, шунчалик саводли бўлиб етишадилар. Ота-оналаримиз юмушларидан қайтгандаридан кейин ёбуш вақтларидан эринмасдан болалари билан шугулланишлар, дароларини қилишга кўмаклашишлари, билимларнинг ўргатишларини истардим. Бизларнинг болалик давримизда ёши улуг кишиларга тик қараб гапирмаслик биз учун қонун бўларди. Ва буни биз муқаддас бурчимиз деб билардик. Бугун болаларимизни шундай тушунча — туйгу билан тарбиялашимиш керак.

Умбокий ҮГЛИМ Нодирга

Ишонган тогимсан ўзинг,
Босилган муқаддас изим —
Буладур ардоқли сўзинг.
Ўзингсан мўтабар қўзим,
Дилбандим, эркатой ўзим,
Сабринита тилайман тўзим.
Синовга беролсанг бардош,
Ўзим деб, бўлмасанг
бебош,
Ер бўлар, албатта ҳар
қондош.
Шаън бўлгин, бир кун
онанта,
Шаън бўлгин, бир кун
отанта,
Шаън бўлгин жондош
уқанта.

Қарамай ҳеч қачон сўла.
Кулга олсанг ўзингни
Киргайсан савобли йулга.
Орзунинг ушалгай албатта.
Ен бермай қайгута,
ҳасратта
Эл сени ардоқлар абад.
Ишонган тогимсан ўзинг,
Босилган муқаддас изим —
Буладур ардоқли сўзинг!
ҚИЗИМ НАРГИЗАГА...
Менинг нозик ниҳолтинам,
Чеҳраси гул, зилолгинам,
Сенсиз ўйим харобадир,
Сенсиз дилим вайронадир.
Булдинг ўйга улут безак,
Онанг учун орзу тилак.
Барча сени жондан суяр,
Мехрибонлар меҳринг
туяр,
Бахту иқбол сенга бўлсин,
Йўлинг доим нурга тўлсин!

Қатралар

ДАРАХТНИНГ ИЛДИЗИ

Бир киши нақшин олмани себ туриб, қархисида утирган кекса бобога деди:
— Оҳ-оҳ, бу мева мунчалар ширина, ажойиб, дараҳтнинг қоматини қаранг.

Кекса бобо жилмайиб, уйчанлик билан деди:

— Мевани еяётгандада довдараҳтнинг фақат қадди-қоматини эмас, унга оби ҳаётни етказиб берган илдизни ҳам эслаб қўйиш керак.

ГУЛНИНГ НОЛАСИ

Чаманзорда чирой очган

гул ёнида қора чақир тиканак турарди. У гулга сук билан тикилиб деди:

— Мунчалар гўзалсан, сенга жудаям ҳавасим келяпти.

Гул субҳи содик шаббода сидан тебраниб деди:

— Ҳуснимдан баҳтлиману, шу чиройим учун одамлар бераҳмлик билан узиб олиб ҳазон этишларидан доим титраб, чўчиб тураман, сенинг заҳарли найзалирга қул теккизгани қўрқиб ҳеч ким озор бермайди.

Тиканак гулнинг соғдиллик билан айтган сўзидан узича фахрланиб қўйди.

АНА, ЯНА БОШЛАДИ!

Олмахон ўрмон мактабидан қовогини солиб уйига қайтиди:

— Ҳа, намунча? Нимага хафасан? - суради онаси Олмахондан.

— Яна ўша...

— «Ушак ким?

— Муаллимса.

— Тушунтириброқ гапир, нима қилди муаллимант?

— Хафа қилди.

— Нимага хафа қилади? Вой, нима учун сени хафа қилади?

— Нимага, нимага, - зардаси қайнади Олмахоннинг, - ҳамма ишимдан бир ишқал қидириб топаверади да.

Онаси ўйлануб турди да, деди:

— Майли. Кел, бўлар иш бўлди. Энди муаллимант олдига бирга борамиз. Ўзим гаплашиб қўйман у билан.

Улар муаллима ҳузурига боришиди. Олмахоннинг онаси муаллима Қуёнхон Узунқулоқовнага деди:

— Мана, қуриб қўйинг, ўглим сизнинг устингиздан арз қилашти.

— Кимдан, кимдан?

— Кимдан бўларди, сиздан да!

— Мендан?! - ҳайрон булиб суради Қуёнхон Узунқулоқовна, нимага энди мендан?

— Ҳар ишидан ишқал қидиракансиз?

— Мен ишқал қидираксанманми? - ҳайратланди ўқитувчи Узунқулоқовна. - Ахир унинг ўзи ҳеч нарса ўқимайди-ку, ўқишни хоҳлади.

Шундай дея Қуёнхон муаллима ўз ўқувчиси Олмахонга қараб ундан сўради:

— Қани, айт-чи, икки карра икки неча бўлади?

Олмахон ўқитувчисидан жаҳали чиқиб, онасига қаради да, чийилади:

— Ана, яна бошлади...

КУНДАЛИКНИНГ ХАСРАТИ

Олтинчи «Б» синфда

Бўлди ажаб ҳангома.

Турсунбойнинг шаънига,

Ёғилди «раҳматнома».

Кундаликка тил кириб,

Бўлсин дея бир тартиб,

Турсунбойдан гап кетди,

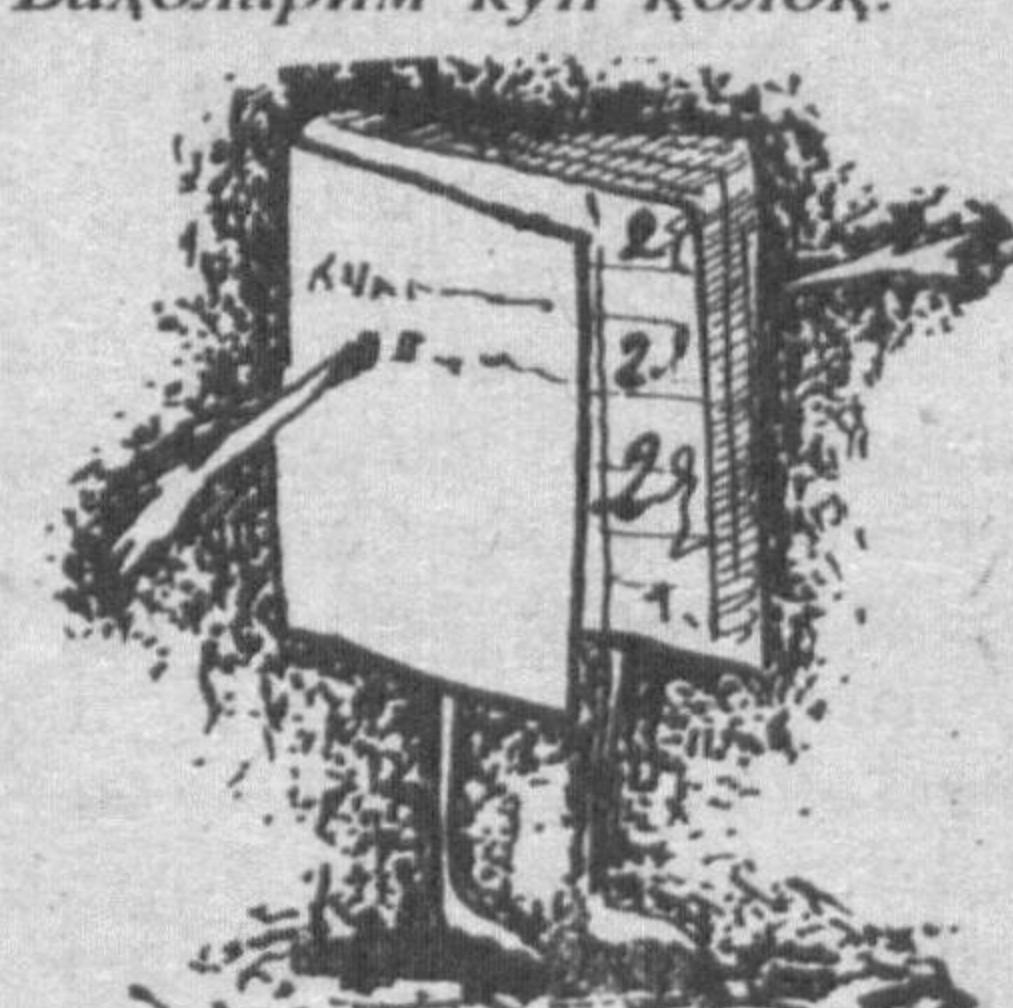
Сирларини фош этди.

Кундаликман, холимвой,

Кўрмай асло бир чирой.

Варақларим хўп шалок,

Баҳоларим кўп қолок.

«Икки»дан чиқмас бошим,
Доим оқар куз ёшим.

Уй вазифа ёзилмас,

Бор-йўғимни ҳам билмас.

Ҳеч варогим тўлмайди,

Бетим ҳусн кўрмайди.

Юзларимда чанг, ёзув,

Турли расм чизар у.

Мени срга отади,

Кейин... ташвиш тортади.

Уттан дарсни билмайин,

Ўқишида бўлмай тайин.

Кучага йўл олади,

Ҳамма ишлар қолади.

Эртаси таниш базм,

Қизараман бир ўзим.

Уй вазифа сўралса,

Ҳайрон бўлар у роса.

Туришига бир қаранг,

Боши эгик ва гаранг.

Сунгра куз ёш қилади,

Айерликни билади.

Қачонгача бу одат,

Давом этар, йўқ тоқат.

Мен ҳам кўплар қатори,

Бўлсан қаторнинг нори.

Садоқатли дўстлардек,

Папкасида турмай тек.

Бурчим бўлсин хўп тайин,

Ҳалол хизмат этайин.

Менга яхши қарасин,

Олсин баҳо сарасин.

Ғайрат қилган қир ошар,

Илми дарёдек тошар.

Меҳнаткаш бўл эй углон,

Ишдан қочма ҳеч қачон.

Ялқовлиқдан бахт кутма,

Уз бурчингни унумта!

Эркин КОДИРОВ,

АЙИҚ ВА ТЕЛЕФОН

Ез кунларининг бирида Айиқ дараҳт тагига келиб ўтириди да, панжалари билан пешонасидаги терларини арди.

— Фу, югарасан, югарасан, лекин шунағанги катта ўрмонда, худо ҳақки, тартиб ўрнатолмай хуноб бўласан, - дейи нолиди.

Айиқнинг ҳасратларини ўшитиб турган Загча ҳамма гапни Шерга қақиб берди.

— Энди ўрмондан сургун қилинади Айиқ, ишини эплолмагани учун, - суюнди Загча.

— Ҳа, унга қийин, - деди Загчанинг гапларини ўшиттан ўрмон Шери, ўйлаб-ўйлаб, шундай бўйруқ берди:

— Айиққа телефон ўрнатилсан. Ўрмоннинг барча муҳим унсурлари билан алоқа болгансин.

Ҳадемай Айиқполвонга телефон ўрнатиб берилди. Энди у унгирида ўтириб, телефонга қараб, оғзи қулогида.

— Ҳа, бу телефон деганлари оромижон экан-ку, а? Ҳеч қаёққа ютуришнинг хожати йўқ.

Шундай қилиб Айиқполвон эртадан-кечгача телефон ёнидан жилмайдиган бўлди, ҳамма ишини у орқали битираради.

Қиши ҳам келди. Ўрмонда бўрон гувиллай бошлади. Қунгироқ қилавериб, Айиқнинг тинчини бузишиди.

— Айиқполвон, қор ёғайти.

— Уртоқ Айиқполвон, барча йўл ва сўқмонлар қор билан тўлган.

— Кечирасан, нима қиласайин, қўянчалар қорниңг тагида қолиб кетишишти.

Бундай шикоятларни ўшитавериб, Айиқнинг жаҳали чиқди. Бугу, Кийик ва Бўрими телефондан чақириб букирди:

— Тезлиқда ўрмон қордан тозалансан!

Шундай деб, узи ўйкуга кетди. Тушида - «ҳаммаси бўйруғимсиз иш кила олмайди-я», деб жониворлардан нолиб ҳам кўйди.

Бир вақт ўйгониб қараса, телефон жиринглайти. Олмади. Бир вақт бўйруқ бергани эсига тушиб қолди да, Бугуни қунгироқ қилиб чакириб:

— Ўрмонни қордан тозалаш қандай кетаяти? - деб суради у.

— Ҳаммаси жойида, - қувноқ жавоб қилди Бугу, - қорлар охирги жилгалирдан оқиб кетмоқда. Ўрмонда ҳозир гузаллик хукм сурмокда.

Бир сўз билан айтганда - Баҳор!

— Во! - Айиқ мамнуният билан телефондан куз узмай қолди: Сен бўлсанг бас, ҳамма иш бирпастда битади.

Маҳфузга ЗАЙНИДДИНОВА таржималари.

Муассислар: УЗБЕКИСТОН
ЁШЛАР ИТТИФОҚИ МАҶАЗИЙ
ҚУМИТАСИ, УЗБЕКИСТОН
РЕСПУБЛИКАСИ ҲАЛҚ ТАЪЛИМИ
ВАЗИРЛИГИ

Боши мұхаррир :
Умид АБДУАЗИМОВА

Таҳририят:
Сафар БАРНОЕВ,
Феруза ЖАЛИЛОВА,
Сойибжон ИСМОИЛОВ,
Сабоҳат ШУКУРОВА
Сайриддин ХОЛОВ
(масъул котиб)

Газета ҳафтанинг сепсанба куни чиқади.
Газета 1929 йил, 1 августдан «Ленин
учкун» номи билан чиқа бошлиған.
Рӯйхатдан ўтиш тартиби № 000137
Манзилимиз: 700083, Тошкент шаҳри,
Матбуотчилар кўчаси, 32-йи.
Телефон: 33-44-25

IBM компьютерида терилид ва
саҳифаланы. Оффсет усулида босилди